

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sió-Eckes Kft

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 ⁽¹⁾ fortolkes således, at produktionsstøtteordningen ifølge forordningens bilag 1 ikke alene finder anvendelse på ferskner i sukkerlage og/eller i naturlig frugtsaft henhørende under KN-kode ex 2008 70 61, men også på produkterne henhørende under de øvrige KN-koder, der er nævnt i dette bilag (dvs. ex 2008 70 69 m.v.)?
- 2) Opfylder en forarbejdningsvirksomhed, der fremstiller produkter henhørende under KN-kode ex 2008 70 92, betingelserne i nævnte forordning?
- 3) Skal artikel 2, nr. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2003 ⁽²⁾ fortolkes således, at produkterne henhørende under KN-koderne ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 og ex 2008 70 99 også udgør færdigvarer efter forordningen?
- 4) Såfremt det følger af besvarelsen af de foregående spørgsmål, at kun de ferskenprodukter, som er nævnt i artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2320/89 ⁽³⁾, kan anses for færdigvarer, hvorfor er da KN-koder vedrørende andre produkter nævnt i de ovenfor angivne bestemmelser?
- 5) Kan produkter, der fremkommer som resultat af de forskellige stadier i forarbejdningen af ferskner, og som kan markedsføres særskilt (f.eks. pulpen) anses for færdigvarer ifølge de nævnte forordninger?

⁽¹⁾ Rådets Forordning (EF) nr. 2201/96 af 28.10.1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager (EFT L 297, s. 29).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2003 af 29.8.2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 for så vidt angår støtteordningen for forarbejdede frugter og grøntsager (EUT L 218 af 30.8.2003, s. 14)

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2320/89 af 28.7.1989 om minimumskvalitetskrav til ferskner i sukkerlage eller naturlig frugtsaft, hvortil der kan ydes producentstøtte (EFT L 220 af 29.7.1989, s. 54).

Appel iværksat den 21. januar 2009 af Den Franske Republik til prøvelse af dom afsagt den 4. december 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-27/09 P)

(2009/C 82/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues og A.-L. During, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: People's Mojahedin Organization of Iran, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 4. december 2008 i sag T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet, ophæves.
- Domstolen træffer selv afgørelse i sagen og frifinder Rådet for den af OMPI nedlagte annullationspåstand, eller den hjemviser sagen til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den franske regering er af den opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves, for det første fordi Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at Rådet vedtog afgørelse 2008/583/EF ⁽¹⁾ under tilsidesættelse af OMPI's ret til forsvar uden at tage hensyn til de særlige omstændigheder ved vedtagelsen af denne afgørelse; for det andet fordi Retten begik en retlig fejl ved at lægge til grund, at den retslige forundersøgelse, som var indledt i Frankrig mod formodede medlemmer af OMPI, ikke udgjorde en afgørelse, der opfyldte definitionen i artikel 1, stk. 4, i fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme; og endelig fordi Retten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at Rådets afvisning af at videregive de oplysninger, der er indeholdt i punkt 3, litra a), i et af de tre dokumenter, som de franske myndigheder fremlagde for Rådet med henblik på at begære OMPI optaget på den liste, der blev opstillet i medfør af afgørelse 2008/583/EF, og som Rådet fremsendte til Retten som svar på kendelsen af 26. september 2008 om foranstaltninger med henblik på bevisoptagelsen, ikke gjorde det muligt for Retten at

foretage en legalitetsprøvelse af afgørelse 2008/583/EF samt indebar en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsprøvelse.

(¹) Rådets afgørelse af 15.7.2008 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2007/868/EF (EUT L 188, s. 21).

Sag anlagt den 22. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-30/09)

(2009/C 82/27)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Sipos og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i direktiv 96/82/EF (¹) af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF, idet den ikke har udarbejdet eksterne beredskabsplaner for de relevante virksomheder.

— Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det fremgår af de skrivelser, som de portugisiske myndigheder har tilstillet Kommissionen på dette område, at der ikke er vedtaget nogen eksterne beredskabsplaner som foreskrevet i direktivet for de virksomheder, for hvilke der skal udarbejdes sådanne beredskabsplaner.

Medlemsstaterne pålægges ved artikel 11 i direktiv 96/82 en forpligtelse til at sørge for, at driftslederne afgiver de nødvendige oplysninger til de kompetente myndigheder med henblik på udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner. Det påhviler de kompetente myndigheder at udarbejde sådanne planer.

I henhold til direktivets artikel 11, stk. 4, skal de interne og eksterne beredskabsplaner mindst hvert tredje år gennemgås, afprøves, revideres og ajourføres.

Ifølge de portugisiske myndigheders egne oplysninger er ingen af disse forpligtelser blevet efterkommet i Portugal.

(¹) EFT L 10, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Bíróság (Ungarn) den 26. januar 2009 — Nawras Bolbol mod Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sag C-31/09)

(2009/C 82/28)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nawras Bolbol

Sagsøgt: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Præjudicielle spørgsmål

Med henblik på anvendelsen af artikel 12, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2004/83/EF (¹):

- 1) Kan en person anses for at have krav på beskyttelse og bistand fra et organ under De Forenede Nationer, alene fordi denne person har ret til en sådan beskyttelse eller bistand, eller er det nødvendigt, at personen rent faktisk har haft adgang til en sådan beskyttelse eller bistand?
- 2) Indebærer et ophold uden for den zone, hvor organet opererer, et ophør af organets virksomhed, et ophør af muligheden for at være omfattet af en sådan beskyttelse eller en sådan bistand fra organet, eller eventuelt en objektiv hindring, som bevirker, at den person, som har ret til beskyttelsen eller bistanden, ikke har adgang hertil, at beskyttelsen eller bistanden fra organet er ophørt?
- 3) Indebærer retten til at blive omfattet af direktivets bestemmelser en anerkendelse af personen som flygtning eller den ene eller den anden af de to former for beskyttelse, som er omfattet af direktivets anvendelsesområde (anerkendelse af personen som flygtning og ydelse af en subsidær beskyttelse) efter medlemsstatens valg, eller indebærer retten til at blive omfattet af direktivets bestemmelser i givet fald, at ingen af disse to former for beskyttelse ydes automatisk, men udelukkende, at personen er omfattet af direktivets personelle anvendelsesområde?

(¹) Rådets direktiv 2004/83/EF af 29.4.2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, EUT L 304, s. 2.